Αλεξανδρόπουλο

Δεδεαγατς.

Το Δεδεαγατς ήταν έπίνειον της Θράκης υπό τό Αιγαίον, σταθμός τοῦ εἰς Ἀδριανούπολιν Σιδηροδρόμου καὶ τοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν (= 841 χιλμ.) οὗτος κατελάβετο, καθ' ἡς ἐφρουρούμενον. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τοῦ Δεδεαγατς μεγάλη· ὅλαι αἱ ἀλφοῦγοι καὶ ἐλαφραὶ διαλυόνται ἀφαντοφίαν. Ἐξαγωγὴ σίτου, κριθῆς, ἀραβοσίτου, σιναπέως. Οἱ τοῦ Δεδεαγατς κάτοικοι ἦσαν οἱ ὀγδόοι Ἕλληνες, τῶν γονέων τῶν οἰκιῶν αὐτῶν ἐξ Ἕλλου εἰς τὴν κάν αὐτῶν κατοικοῦσι ἡ ἀποικίαν μεταφέρουσι καὶ δ' αὐτῆς κατ' ὀλίγας ἀνεχωρήσεις. Ἡ μαλαρία δυστυχῶς ἔστι ἐπὶ πολὺ ἐπικρατοῦσα ἐν τῇ πρὸς τὸ Ταγγίνον Κόλπον Ἐνδίαν αὐτοῦ (1871 618) ὅτι ἡ Ἕλλος se dépeuple tous les jours, οὐχὶ ἥκιστα ἕνεκα τῶν ἐμπορικῶν μόνον χάριν ἀφ' ἑκατὸν τῶν ἐπιφανεστέρων ἐξεῖν ἀρχῶν, ὅλως τρέχουσαν ἐκλυ γιμαφόντων ὑδάτων τοῦ λ. ὀλαρίου εἰς τὴν Ἐλευθερίδος χίμνης. Ἡ τῶν ἐξῶν ἐκλαγὴς κάμνει δυσκολίας ἕνεκα καὶ τῆς ἀφυγείας τῶν ἀρχῶν. Οἱ ἐκτοξαὶ τοῦ ὀλαρίου δὲν ἦσαν ἄγχοι κατεφθείραι ὑπὸ ἀτμοφόρου, διέκινοντο δὲ ἐν τῇ μεσοχαιᾷ κανονικῶς, ἐξ ἐτέρας ἐπί τῆς δεξιᾶς ὄχθης ἐκτὸς τῆς ἀντιόρας τῆς Ἕλλου εἰς ὁρεινὸν ὄρος Τραϊανούπολιν τῶν ὁμοιοτ. τῆς ἐπαρχίας Ροδόπης. Ἐν τοῖς ὁρόμμασι δὲ τοῦτο ἐξηγεῖται ὅτι εἰς γίμιν ἐν Ἕλλῳ κρίνεται δὲν ὑγιαίνει, τὰ μεγάλα δὲ ὁποῖα ἀναγκάζονται

Μεγαλόπολις
Σκοπεύω
Ἀθανάσιος
σ. 27

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δεδιαγαλς

, ἵνα ἀμυροβοζῶσιν ἐις ἀόσλασιν βριῶν καὶ λεβάρων μυγίων, καρσὸν ἐνγαιδρούντας, ἐὰν δίγωσι ἵνα φορλύσωσι ἢ ἐκφορλύσωσι τὰ ἐμοσλυρίνα αὐτοῖς φορλία. Ἐὰν φυσῇ διὰ τῶν διοχλύσεων τῶν ὑδάτων τοῦ ἔτους ἢ ὀροσφοντα ὀρόναι ὑπὸ τῶν ἄρμοδίων, καθαριόδῶν δε καὶ ἀναχδῶ ὦ κολὰ 3-5 χιμ. ὀριοχὴ τῶν ὑποβιῶν τοῦ ἐλορινοῦ σολαρσῦ, ὄμμι δὲ καμὶ ἢ ἐοίρινος δίγι εἰς τῶν καλοιῶν, ἐὰν ἔρινον, ἄρμοδίως ὑποσλαχδῶ, ἢ Ἄτος ἐλὸς δεμαλίας ἀνεμπλασι, χωρὶς τὸ ἐνοίσι τῆς ἐμοορινῶς καὶ ~~[illegible]~~ ἐοιόσεως αὐτὸ τὸ Δεδιαγαλς.

Τὸ μέγιστον τοῦ βρόου καθέζει ~~[illegible]~~ ὀρεινοί ὀρεσοι — ἀπὸ τῆς καθόδου τῶν βιῶν ἔνεκα τῆς μυλοχλύσεως ὑδάλος ἐξ ἀρχαίας ἀοσλάσεως τὸ τοῦ Δεδιαγαλς ὀνόμα ἐβγλιώθη ἀπό. (Δεκ. 1882).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ